Horeca maatwerk
Advies met hart voor uw zaak

Gemeente Amsterdam
T.a.v. Juridisch Bureau
Postbus 483
1000 AL AMSTERDAM

Vooruit verzonden per mail: juridischbureau.bezwaren@amsterdam.nl

Woerden, 10 november 2020

Onderwerp : bezwaarschrift tegen weigering exploitatievergunning
Uw ref. : Z/19/620393-2151485
Onze ref. : 2019JA0676_bezw.explverg.gem_yvdm_nka Parkview
Contact : 0348-489454 / [redacted]@horeca-maatwerk.nl (vrijdag afwezig)

Geachte mevrouw Halsema,

1. Bij besluit van 30 september 2020 heeft u aan cliënte, mevrouw [redacted] van Hotel Parkview, te kennen gegeven dat de door haar aangevraagde exploitatie-vergunning wordt geweigerd. Een kopie van dit besluit treft u hierbij aan als productie 1.

2. Het hotel van cliënt is gesloten sinds 18 juli 2019, dus inmiddels bijna 16 maanden. Eveneens op 30 september 2020 heeft u cliënte per brief laten weten dat, vanwege de weigering van de exploitatievergunning, geen sprake kan zijn een heropening. Om tot heropening te kunnen komen, verwacht u van cliënte een nieuw verzoek om heropening, met daarin een alternatief gebruik van het pand met de daarbij behorende maatregelen om een inbreuk op de openbare orde te voorkomen. Een kopie van deze brief treft u eveneens hierbij aan als productie 2.

3. Cliënte kan zich niet verenigen met deze gang van zaken. Via deze weg tekent zij bezwaar aan tegen het besluit van 30 september 2020 inhoudende de weigering van de exploitatievergunning. De brief van dezelfde datum met daarin de mededeling dat geen sprake kan zijn van heropening, is niet gericht op rechtsgevolg en daarmee geen besluit in de zin van artikel 1:3 AWB. Voor het geval dit naar uw mening wel een besluit is tekent cliënt ook hier bezwaar tegen aan.

4. De gronden van het bezwaar zal ik in het vervolg toelichten, na het weergeven van de voorgeschiedenis.

Pelmolenlaan 10
3447 GW Woerden
Postbus 566
3440 AN Woerden
T +31 (0)348 48 94 19
E info@horeca-maatwerk.nl
horeca-maatwerk.nl

KvK 71798463
BTW NL858853747B01

Horeca Nederland

VOORGESCHIEDENIS

5. Cliënte exploiteert al 33 jaar een hotel in het pand Korte van Eeghenstraat 8 in Amsterdam. Op 18 juli 2019 is dit hotel voor onbepaalde tijd gesloten op grond van artikel 2.10 APV wegens ernstige openbare orde incidenten. Op 16 juli 2019 was er een explosief afgegaan in het portiek van de woning aan de Korte van Eeghenstraat 6 naast het hotel. In oktober 2018 was er een handgranaat aangetroffen in het portiek van het hotel.

6. De sluiting per 18 juli 2019 is, blijkens het besluit, op dat moment "*de enige garantie om een herhaling van incidenten te voorkomen en geeft de politie de rust en tijd om nader onderzoek te doen naar de achtergrond van de incidenten. Ook wordt met de sluiting een periode van rust ingebouwd en wordt de openbare orde rondom het hotel hersteld*". Een kopie van het sluitingsbevel wordt hierbij overgelegd als productie 3.

7. Tegen dit besluit is destijds door cliënte bezwaar gemaakt en is een voorlopige voorziening gevraagd, zonder succes. Bij uitspraak van 29 juli 2019 heeft de voorzieningenrechter het verzoek afgewezen (productie 4). In rechtsoverweging 8 staat onder meer: "*Het standpunt van [redacted] dat zij geen doelwit kan zijn van de aanslag volgt de voorzieningenrechter niet gelet op de zich in het dossier bevindende (achtergrond-)informatie van de politie. Hoewel deze informatie geen hard bewijs oplevert dat [redacted] of mensen in haar omgeving banden hebben met personen in criminele kringen, moet de politie hier wel onderzoek naar doen om een inschatting te maken van het risico op herhaling. De burgemeester heeft de sluiting hiermee voldoende gemotiveerd*".

8. De sluiting van het hotel bleef in stand. Cliënte is zich vervolgens gaan richten op de mogelijkheid tot heropening in plaats van het aanvechten van de beslissing tot sluiting van het hotel. Over deze mogelijkheden heeft steeds intensief overleg plaatsgevonden tussen mevrouw [redacted] werkzaam als [redacted] van Koninklijke Horeca Nederland in Amsterdam, en de gemeente Amsterdam.

9. Op 2 september 2019 heeft cliënte met de gemeente Amsterdam een heropeningsgesprek gevoerd. In dat gesprek heeft zij aangegeven bereid te zijn extra maatregelen te treffen ter bevordering van de veiligheid. Vervolgens heeft cliënte op 5 november 2019 een gesprek gehad waarin de gemeente sprak over de mogelijkheid om op grond van artikel 2:16a APV een vergunningplicht in te stellen voor de bedrijfsmatige activiteiten in het pand. Dit houdt in dat er geen hotel mag worden geëxploiteerd zonder dat er een exploitatievergunning is verleend. Eind november heeft de heer [redacted] politie Amsterdam, per telefoon aan cliënte laten weten dat het politieonderzoek was afgerond en men niets had kunnen vinden.

10. Op 22 november 2019 heeft de burgemeester van Amsterdam op grond van artikel 2.16a APV het 'aanwijzingsbesluit vergunningplicht het exploiteren van het pand aan de Korte van Eeghenstraat 8, gemeente Amsterdam' (hierna: het aanwijzingsbesluit) genomen. Artikel 2.16a uit de APV was een nieuw instrument om de burgemeester meer handvatten te geven om bij incidenten, zoals handgranaten en beschietingen, een vergunningplicht te eisen, zodat onder andere een BIBOB onderzoek ingesteld kan worden. Het hotel van cliënte was het eerste of een van de eerste bedrijven waarbij dit nieuwe instrument is toegepast. In het aanwijzingsbesluit wordt aangegeven dat, met het vergunningplichtig maken van de bedrijfsmatige activiteiten, toezicht en handhaving op de exploitatie mogelijk wordt. Daarnaast wordt in het besluit de Wet Bibob van toepassing verklaard op de vergunningaanvraag. Een kopie van het besluit wordt als productie 5 hierbij overgelegd.

11. Op 2 december 2019 heeft de burgemeester het verzoek om heropening afgewezen. Als reden hiervoor geeft zij aan dat het aanwijzingsbesluit is genomen, hetgeen inhoudt dat het hotel niet mag worden geëxploiteerd zonder dat er door de burgemeester een vergunning is verleend en onder de voorwaarden zoals verbonden aan een eventuele verleende vergunning.

12. Verder overweegt de burgemeester: *"De aanvraag voor een dergelijke vergunning zal getoetst worden aan het woon- en leefklimaat en de impact op de openbare orde. Met een besluit over eventuele heropening wil ik niet vooruitlopen op deze toets. Daarnaast heeft de politie mij op 30 september 2019 nog laten weten dat het onderzoek naar de toedracht van de geplaatste explosieven nog loopt".* Een kopie van dit besluit wordt hierbij overgelegd als productie 6.

13. Uit het voorgaande blijkt dat er op dat moment nog steeds geen antwoord was op de vraag wat nu de link tussen de geweldsincidenten en het hotel zou kunnen zijn. Met de exploitatievergunningplicht was de hoop dat deze toets (wel) iets zou kunnen opleveren. Het gevolg was wel dat het hotel nog steeds dicht bleef.

14. Cliënte heeft hierin met de gemeente meegewerkt; uit de gesprekken met de gemeente had zij het vertrouwen gekregen dat dit goed zou komen en cliënte heeft op 21 november 2019 de exploitatievergunningaanvraag gedaan. Na ontvangst van de aanvraag heeft [redacted] gevraagd hoe het vergunningsproces verder zou verlopen. Er is haar toen meegedeeld dat ambtelijk is geadviseerd aan de burgemeester om het hotel te openen gedurende de aanvraagprocedure. Het bedrijf was toen immers al bijna vijf maanden gesloten, het politieonderzoek was gesloten en men had niets kunnen vinden waardoor het bedrijf gesloten zou moeten blijven. De burgemeester heeft dit advies naast zich neergelegd en vond het van belang, nu ze dit nieuwe instrument tot haar beschikking had, ook het proces voor vergunningverlening af te wachten.

15. Op 23 januari 2020 ontving cliënte onderstaande e-mail van [redacted] politie Amsterdam:

Van: [redacted]@politie.nl>
Datum: 23 januari 2020 om 12:55:07 CET
Aan: [redacted]@live.nl" [redacted]@live.nl>
Onderwerp: Onderzoek explosie Korte van Eeghenstraat
Geachte mw. [redacted]

Op 6 juli 2019 is er een onderzoek gestart naar aanleiding van de explosie op de Korte van Eeghenstraat te Amsterdam. Het is niet gelukt de identiteit van de persoon die het explosief heeft geplaatst en tot ontploffing heeft gebracht te achterhalen. In overleg met justitie is het onderzoek afgesloten. Mocht er op een later moment nieuwe informatie binnenkomen dan kan dit aanleiding zijn om het onderzoek weer te openen.

Vriendelijke groet,

[redacted]
Politie | Eenheid Amsterdam | Districtsrecherche Zuid | Team C
Van Leijenberghlaan 15 1082 GC Amsterdam
T 088-169[redacted]
M 06-[redacted]

16. Hieruit blijkt, kort gezegd, de schriftelijke bevestiging van hetgeen in november ook al per telefoon aan cliënte was verteld. Men heeft niets kunnen vinden en het politie-onderzoek was afgesloten. Voor zover cliënte bekend is, heeft er tot op heden geen heropening van het politieonderzoek plaatsgevonden. Daarnaast is door de gemeente, bij monde van mevrouw [redacted] te kennen gegeven dat in het kader van de aanvraag er géén advies door het Landelijk Bureau Bibob nodig was, alle vragen afdoende waren beantwoord en er door cliënte voldoende inzicht was gegeven om tot een positief besluit te kunnen komen.

17. Bij brief van 30 januari 2020, dus ruim acht weken nadat de aanvraag was gedaan, ontvangt cliënte echter het schriftelijke bericht dat de beslistermijn van acht weken voor het besluit op de aanvraag, en eindigend op 5 februari 2020, wordt verdaagd met nog eens acht weken vanwege *"de complexiteit van de aanvraag en de ontvangen zienswijzen"*. De beslistermijn werd daarmee verlengd tot 1 april 2020.

18. De zienswijzen zijn afkomstig van buurtbewoners. Op initiatief van de gemeente Amsterdam was eind november 2019 al aangekondigd dat er een buurtbijeenkomst zou worden georganiseerd, waarbij cliënte, of een afgevaardigde namens haar, aanwezig mocht zijn. Deze bijeenkomst is vervolgens pas gepland op 13 februari 2020, dus ruim twee maanden later en buiten de beslistermijn. Tevens kreeg cliënte

de mededeling dat noch cliënte zelf, noch een afgevaardigde namens haar hierbij aanwezig mocht zijn.

19. Over deze gang van zaken is namens cliënte per e-mail gecorrespondeerd door [redacted] KHN) op 11 februari 2020. Een kopie van deze e-mail, alsmede de e-mailwisseling die hierop volgde, worden hierbij overgelegd als productie 7. [redacted] heeft eveneens op 10 februari 2020 burgemeester Halsema rechtstreeks per brief aangeschreven over de gang van zaken (productie 8). De inhoud van deze stukken spreekt voor zich.

20. Op 2 maart 2020 is een geanonimiseerd verslag van de bewonersbijeenkomst aan cliënte toegestuurd. Hierop is wederom per e-mail gereageerd door [redacted] (productie 9). Hierop komt geen inhoudelijke reactie van de gemeente. Op 13 maart 2020 wordt nogmaals verzocht om spoedige besluitvorming gelet op de belangen van cliënte.

21. Bij brief van 20 maart 2020 (productie 10) stelt de gemeente ineens dat zij een OM-tip heeft ontvangen ingevolge artikel 26 Wet Bibob. In tegenstelling tot de eerdere berichtgeving dat niet om advies zou worden gevraagd aan het Landelijk Bureau Bibob én het bericht van de politie dat het onderzoek was afgesloten, besluit de gemeente Amsterdam hierop toch dat het Landelijk Bureau Bibob om advies wordt gevraagd. Dit verzoek wordt tegen het einde van de beslistermijn uitgezet en weer kan cliënte in de wachtkamer gaan zitten afwachten, zonder exact te weten waarom. In het kader van de WOB is deze informatie opgevraagd bij de gemeente, maar tot op heden nog niet verstrekt.

22. Bij brief van 18 mei 2020, dus wederom na ruim acht weken, ontvangt cliënte in het kader van het Bibob-onderzoek het verzoek om nadere informatie te verstrekken (productie 11). Weer wordt de beslistermijn daardoor verlengd en weer verleent cliënte haar medewerking.

23. De uitkomst van het Bibob-onderzoek levert - gelukkig - niets op en hoeft de vergunningverlening dus niet in de weg te staan. Alle seinen staan op groen, zo vernemt ook [redacted] van de betrokken ambtenaar, mevrouw [redacted]

24. Op 11 augustus 2020 ontvangt cliënte tot haar grote verdriet en ontzetting echter het voornemen om de exploitatievergunning te weigeren (productie 12). Hiertegen wordt een zienswijze kenbaar gemaakt (productie 13) en uiteindelijk komt, wederom na herhaaldelijk rappel bij de gemeente, het besluit in primo eindelijk op 30 september 2020, bijna één jaar nadat de aanvraag is gedaan.

MOTIVERING BEZWAAR

Bezwaargrond 1: onredelijk lange besluitvorming, strijd met artikel 6 EVRM

25. Artikel 6 EVRM: *"Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft een ieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld. (..)"*

26. In dit geval is het hotel van cliënte gesloten per 18 juli 2019. Het politieonderzoek levert niets op en wordt in november 2019 afgesloten. Desondanks wordt er een aanwijzingsbesluit genomen en wordt de aanvraag voor een exploitatievergunning hiervoor vrijwel direct door cliënte ingediend. Het aanvraagtraject duurt vervolgens bijna één jaar, omdat telkens tegen het einde van de beslistermijn door de gemeente een nieuw konijn uit de hoed wordt getoverd. Ineens blijken de buurtbewoners bezwaren te hebben, maar cliënte kan en mag hiervan geen kennis nemen, behalve via een artikel in het Parool. Ineens komt er een melding vanuit het OM, waardoor er toch een landelijk Bibob-onderzoek wordt gestart. Na afronding van dit onderzoek duurt het vervolgens ruim drie maanden voordat het ontwerpbesluit wordt genomen. Na het indienen van de zienswijze duurt het vervolgens nog weer ruim één maand voordat het besluit er ligt en bezwaar kan worden aangetekend.

27. Los van het gegeven dat cliënte ten gevolge van de hele situatie fysieke en psychische klachten heeft ontwikkeld, lijkt hier werkelijk alles te zijn aangegrepen om het besluit uit te stellen. Het moge duidelijk zijn dat de handgranaten en de sluiting van haar hotel ook enorme impact op cliënte en haar gezin heeft. De politie heeft niet voor niets slachtofferhulp ingeschakeld. Vaak genoeg is bij de gemeente aangedrongen op voortgang in dit traject en aandacht gevraagd voor wat dit alles met cliënte deed. Kapot van ellende heeft cliënte zelf ook een brief naar Halsema gestuurd en herhaaldelijk verzocht om met haar in gesprek te komen. Cliënte heeft geen antwoord gehad en de burgemeester wilde ook zelf geen gesprek. Er is op geen enkele manier rekening gehouden met de belangen en gevoelens van cliënte.

28. Cliënte heeft de stellige indruk dat dit echter geen prioriteit had binnen de gemeente Amsterdam. De besluitvorming is daarmee onredelijk lang geweest en derhalve in strijd met artikel 6 EVRM.

29. Daar komt bij dat de gemeente regelmatig op concrete vragen geen antwoord geeft. Wat de melding van het OM inhield, is niet gecommuniceerd. Welke bezwaren bij omwonenden leven, is niet gecommuniceerd, of cliënte kreeg niet de mogelijkheid om dit te weerleggen c.q. een oplossing aan te dragen. Waarom bij nader inzien het veiligheidsplan dat cliënte heeft moeten indienen, toch niet voldoende was, is niet

concreet aangegeven. Dit alles maakt de besluitvorming, afgezien van langdurig, ook nog erg ondoorzichtig en daarmee dus oneerlijk en onzorgvuldig richting cliënte.

Bezwaargrond 2: geen juiste wettelijke grondslag

30. De exploitatievergunning is geweigerd op grond van drie weigeringsgronden zoals genoemd in artikel 3.67 lid 2 APV.

31. Weigeringsgrond 3: *het bedrijfsplan als bedoeld in artikel 3.65 APV geeft onvoldoende garanties dat het woon- en leefklimaat in de omgeving van het bedrijf of de openbare orde of de veiligheid niet nadelig wordt beïnvloed.*

Feit is dat het bedrijfsplan uit den treure is overlegd met mevrouw [redacted] van de gemeente Amsterdam. Al in het gesprek van 5 november 2019 is namens cliënte door [redacted] (KHN) gevraagd of de aanvraag, inclusief het bedrijfsplan, voldoende was of dat het nog aanvulling behoefde. Uitdrukkelijk is toen gesproken over de wakkere nachtportier, de hoeveelheid camera's die er bij het hotel hangen en de kwaliteit hiervan. Op advies van mevrouw [redacted] s het voorgeschreven model gebruikt en zij heeft ook aangegeven dat dit zo in orde was en geen aanvullende maatregelen nodig waren. Want, aldus mevrouw [redacted] *"handgranaten zijn niet te voorkomen is inmiddels gebleken"*. Door de gemeente is hier nadien ook nooit meer op teruggekomen. Cliënt betwist daarom dat de vergunning terecht op deze grond is geweigerd.

32. Weigeringsgrond 2: *het bedrijf is eerder met toepassing van artikel 2.10 APV gesloten*. Blijkens het besluit doelt de Burgemeester dan op de sluiting van 18 juli 2019. Ook dit is simpelweg niet eerlijk en onterecht aangegeven als weigeringsgrond. Evident is namelijk dat een eventuele heropening na 18 juli 2019 is gekoppeld aan de te verkrijgen exploitatievergunning (zie het besluit d.d. 2 december 2019 (productie 6) en de brief van 30 september 2020 (productie 2)).

33. Het hotel moet in juli 2019 dicht, er wordt politieonderzoek gestart dat niets oplevert, en vervolgens besluit de burgemeester tot aanwijzing van het hotel voor een exploitatievergunningplicht om (nog meer) onderzoek te kunnen doen en tot een goede afweging te kunnen komen om weer open te kunnen. Het gaat dan niet aan om dan diezelfde sluiting weer tegen cliënte te gebruiken om de vergunning, die dus nodig is om weer open te kunnen, maar niet te verlenen. Cliënte belandt daarmee in een vicieuze cirkel, en dat is in strijd met de rechtszekerheid.

34. En voor de goede orde: de sluiting van 18 juli 2019 is de enige sluiting die aan cliënte is opgelegd.

35. Weigeringsgrond 1: *het woon- en leefklimaat in de omgeving van het bedrijf of de openbare orde of de veiligheid wordt nadelig beïnvloed.*

Allereerst dateert het verwijt dat cliënte wordt gemaakt ten aanzien van het achterhouden van informatie omtrent afpersing, reeds van het begin van deze kwestie en diende dit ook al ter motivering van het sluitingsbesluit. Hoe lang wil de burgemeester dit argument blijven gebruiken? Daar komt bij dat cliënte hier niet bewust heeft gehandeld; het gebeurt in Amsterdam vaker dat hoteleigenaren in Amsterdam gebeld worden door onbekenden met de vraag of er interesse is tot verkoop van het hotel. Ook in dat licht bezien is het maken van dit verwijt niet juist.

36. Ten tweede heeft cliënte altijd openheid van zaken gegeven. Degene die haar benaderde is een man die met enige regelmaat informeerde of ze het hotel niet zou willen verkopen. Naast deze man kwamen er vaker van dit soort verzoeken. Een hotel met eigen vastgoed in Amsterdam wordt gezien als interessant en schaars beleggingsobject, omdat de gemeente al sinds 2015 een zogenaamde hotelstop kent. Daarbij komt dat cliënte op leeftijd is, tijdens de incidenten al 77 jaar. Menig ondernemer denkt dan aan stoppen en mogelijke kopers willen dan bekend zijn. Dat cliënte dit niet eerder heeft gemeld is vanwege het feit ze gewoonweg hierbij niet heeft stilgestaan. Pas toen tijdens het politieonderzoek gericht vragen gesteld werden over of er wel eens kopers bij haar op de lijn kwamen, heeft ze daar direct eerlijk antwoord op gegeven. Daarvoor is het haar niet gevraagd en heeft cliënte dat zelf niet als mogelijk risico ingeschat. Van afpersing was zeker geen sprake. Telkens als zei dat ze geen interesse had, vernam ze langere tijd niets meer van deze mijnheer. Via de media was te lezen dat het hotel gesloten werd, het is dan ook niet zo gek dat hij hier kennis van heeft genomen en nog een keer informeerde of cliënte de zaak niet zou willen verkopen.

37. Dat het hier zou gaan om een bekende crimineel, daar is cliënte niet van op de hoogte en wordt nu in het besluit genoemd. Echter, door de politie is er niets over bekend gemaakt dat het hier om een crimineel zou gaan, cliënte heeft volledige medewerking verleend aan het politieonderzoek en toen is er ook niet veel aandacht aan deze kwestie besteed. Als het om een bekende crimineel zou gaan, had cliënte dat zeker vernomen van het onderzoeksteam; de indruk is nu dat dit nu lukraak wordt genoemd. Tot op de dag van vandaag is de conclusie van de politie dat het onderzoek niet heeft geleid tot mogelijke daders en dus ook deze mijnheer niet achter het leggen van de handgranaten zit. Dat de burgemeester geen vertrouwen heeft in cliënte, begrijpt cliënte totaal niet en haar valt zwaar. Het politieteam dat dit onderzoek heeft uitgevoerd heeft haar telkens vol vertrouwen behandeld, gerustgesteld en haar gewaardeerd om haar medewerking. Er is zelfs slachtofferhulp voor haar ingeschakeld.

38. Ten derde mag duidelijk zijn dat sinds het bekend worden van deze informatie inmiddels veel en uitgebreid onderzoek heeft plaatsgevonden. En ook dat al ten tijde van de sluiting geen hard bewijs voorhanden was en vervolgens in alle onderzoeken nadien evenmin enig verband of betrokkenheid is gevonden tussen cliënte, de

geweldsincidenten en/of mogelijke banden met het criminele circuit. En dat terwijl er door de gemeente toch werkelijk alles aan is gedaan om daar waar mogelijk een onderzoek in te stellen om zekerheid te krijgen en tot een goede afweging te komen. Welnu, het politieonderzoek heeft niets opgeleverd en is eind 2019 al afgesloten. Een vage tip van het OM heeft geleid naar een onderzoek door het Landelijk Bureau Bibob; ook hier is niets naar voren gekomen. Cliënte is, kort gezegd, op alle mogelijke manieren via verschillende routes flink onder de loep genomen en hier is feitelijk helemaal niets uit naar voren gekomen. Het argument dat het hotel dan toch geen vergunning krijgt ter bescherming van de openbare orde, kan ook hierom dan niet langer in stand blijven.

39. Ten vierde: bij gebrek aan hard bewijs na ruim een jaar onderzoeken, baseert de burgemeester zich louter op vermoedens van de politie en algemene ervaring van de politie in dit soort situaties. [redacted] Om te beginnen zijn dit geen feiten maar vermoedens en aannames die voor cliënte niet zijn te controleren en bovendien ook nergens uit blijken.

40. [redacted] Verder wordt ook in het kader van de Wet Bibob gekeken naar de kring rondom cliënte en ook hier is niets naar voren gekomen.

41. Kortom; dat er banden zijn met het criminele milieu blijkt nergens uit, laat staan dat hard kan worden gemaakt dat het woon- en leefklimaat, de openbare orde of de veiligheid in de nabijheid van het hotel in gevaar wordt gebracht. Van deze weigeringsgrond is derhalve geen sprake.

<u>Bezwaargrond 3: onzorgvuldige belangenafweging</u>

42. Evident is dat de burgemeester het beschermen van de openbare orde zwaarder vindt wegen en hierbij (uitsluitend?) kijkt naar het belang van de buurtbewoners. Dat zij tegen de opening van het hotel zijn, is evident. Zij stellen kennelijk ook dat zij zich geïntimideerd voelen.

43. Zoals reeds aangegeven vinden de contacten en bijeenkomsten hierover plaats buiten cliënte om en wordt zij, noch een afgevaardigde, niet toegelaten bij bijeenkomsten of verneemt zij een bericht via de krant (het Parool, 14 januari 2020). Dit is

dus een 'blinde vlek', waarbij cliënte dus ook niet weet wat zich precies afspeelt, zich niet kan verweren en ook niet kan meedenken in een eventuele oplossing, maar wel steeds geconfronteerd wordt met een nieuwe belemmering in het aanvraagtraject vanwege de buurtbewoners. Evident is dat de buurt zich heeft uitgesproken tegen de heropening van het hotel en dat de burgemeester hier in meegaat.

44. In dat kader wenst cliënte te vermelden dat haar buren altijd tot het uiterste zijn gegaan bij ontwikkelingen met betrekking tot het hotel. Ook tegen eerder aangevraagde (ver)bouwvergunningen hebben de buren altijd bezwaar gemaakt omdat zij liever geen hotel in hun directe omgeving willen hebben.

45. Dat de buren zich geïntimideerd voelen, zou aan de politie kenbaar zijn gemaakt. Cliënte weet hier niets van. Zij is sinds de sluiting niet in het hotel en daarvoor heeft zich nooit iets vervelends voorgedaan. Ze heeft dit zelf ook nog gecheckt bij de politie en gemeente. Ze komt in de systemen niet voor en is ook nooit door de wijkagent benaderd. Cliënte is al 33 jaar onderneemster op deze locatie van het een hotel en er hebben zich nooit voorvallen voorgedaan.

46. Daarnaast wordt cliënte verweten dat ze geen berouw heeft getoond. Hoe kan ze berouw tonen voor iets waar ze niet verantwoordelijk voor is en waarvan ook niet is vast komen te staan waarom deze handgranaten zijn geplaatst? Cliënte is zelf slachtoffer en heeft de handen vol aan haar zelf. Natuurlijk is er begrip voor het feit dat ook de buren erg zijn geschrokken van de explosie en angst hebben en daarom heeft cliënte ook getracht op de buurtbijeenkomst in gesprek te gaan hoe ze de veiligheid in goed overleg met hen zou kunnen optimaliseren. Dit is ook meerdere keren met de gemeente besproken, zowel op inhoud als over een geschikt moment om met de buren in contact te komen. Dit is ondanks herhaaldelijke pogingen geweigerd.

47. Cliënte vindt het alleen al om deze redenen niet terecht om het belang van de buren zwaarder te laten wegen.

48. Daar komt nog bij dat het hier gaat om een exploitatie van een bedrijf en daarmee een bron van inkomsten voor cliënte. Feit is ook dat een hotel niet tot in lengte der tijden maar gesloten kan blijven ter bescherming van de openbare orde. Uit jurisprudentie blijkt dat naarmate de sluiting langer duurt, het belang van de ondernemer steeds zwaarder gaat wegen (zie bijvoorbeeld Voorzieningenrechter Rechtbank Amsterdam 11 juni 2018, ECLI:NL:RBAM:2018:4058). Ook in soortgelijke gevallen in Amsterdam is, ook na twee geweldsincidenten, besloten tot heropening, zoals bijvoorbeeld in het geval van Suzy Wong.

49. In dit geval is het hotel nu bijna 16 maanden gesloten. De sluiting is ingegeven onder meer om de politie de rust en ruimte te geven nader onderzoek te doen. Ook de voorzieningenrechter heeft in zijn uitspraak van 29 juli 2019 aangegeven dat hoewel

er geen sprake was van hard bewijs, de politie wel onderzoek moet doen naar eventuele banden tussen cliënte en mensen in haar omgeving met personen in criminele kringen om zo een goede inschatting op herhaling van geweldsincidenten te kunnen maken.

50. Inmiddels kan wel worden gesteld dat de afgelopen periode van 16 maanden is benut voor veel en uitgebreid onderzoek, maar allemaal absoluut niet heeft geleid tot dat harde bewijs. Het gaat nu slechts om louter aannames en vermoedens. Inmiddels heeft cliënte gedurende een periode van 16 maanden geen inkomsten uit haar hotel, en heeft zij gedurende deze periode in spanning en onzekerheid gezeten, met de nodige gezondheidsproblemen tot gevolg.

51. Er hebben zich verder geen incidenten meer voorgedaan, ook niet bij het andere hotel van cliënte dat zij tot op de dag van vandaag nog 'gewoon' exploiteert in Amsterdam

52. Op basis van al het voorgaande dient het belang van cliënte nu zwaarder te wegen ten opzichte van het beschermen van de buurt; het langer gesloten houden van dit hotel is disproportioneel en valt niet meer uit te leggen richting de ondernemer.

<u>Bezwaargrond 4: strijd met rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel</u>

53. De besluitvorming op de aanvraag is ondoorzichtig en tegenstrijdig geweest. In het gehele traject is cliënte, bijgestaan door [redacted] (KHN), steeds in nauw contact geweest met de gemeente. In de aanloop naar het aanwijzingsbesluit heeft overleg plaatsgevonden en heeft cliënte hieraan meegewerkt in het vertrouwen dat dit goed zou komen. De aanvraag is vrijwel direct na het besluit gedaan, de benodigde bescheiden zijn in nauw overleg met de gemeente overgelegd en alles werd in orde bevonden.

54. Vervolgens wordt het besluit aangehouden vanwege een te organiseren buurtbijeenkomst, wel of niet op initiatief van de buurtbewoners of de gemeente, en aanvankelijk wel, maar daarna weer niet in aanwezigheid van cliënte. Deze vindt plaats buiten de beslistermijn. Zienswijzen en de uitkomsten van deze bijeenkomst worden maar mondjesmaat met cliënte gedeeld, laat staan dat enige reactie van cliënte hierop wordt meegenomen. Cliënte ontvangt daarentegen wel bericht dat de buurtbewoners in het kader van een WOB-verzoek beschikken over stukken uit het onderzoek, en krijgt kennis van een artikel dat de buurtbewoners in het Parool hebben geplaatst. Van hoor en wederhoor lijkt op geen enkele manier sprake te zijn in dit besluitvormingstraject.

55. Vervolgens lijkt dan het besluit te kunnen worden genomen, maar komt – wederom op het laatste moment - de OM-melding waardoor het landelijk Bureau Bibob alsnog wordt ingeschakeld. Het hoe en wat van deze OM-melding is cliënte ook niet

bekend geworden. Op een WOB-verzoek harerzijds is tot op heden ook nog geen inzicht gegeven in de benodigde stukken.

56. En, last but not least, het hele euvel in de besluitvorming is het gebrek aan hard bewijs over betrokkenheid van cliënte met het criminele circuit, waardoor er ruimte en tijd moet zijn voor de politie om dit zorgvuldig te onderzoeken zodat een goede afweging kan worden gemaakt ten aanzien van de openbare orde. Uiteindelijk is dit harde bewijs er nog steeds niet, lijkt niets de vergunning meer in de weg te staan, maar prevaleert toch het belang van de openbare orde en dus de gevoelens van de buurtbewoners. Cliënte heeft hier persoonlijk een heel naar gevoel bij.

57. Op grond van het voorgaande is cliënte van mening dat de besluitvorming in deze tegenstrijdig en ondoorzichtig is. Dit is in strijd met de rechtszekerheid. Daar komt bij dat ook door de betrokken ambtenaren op verschillende momenten is aangegeven dat alles in orde was en de vergunning wel goed zou komen. Desondanks is de vergunning geweigerd en dat is in strijd met het vertrouwensbeginsel.

TOT SLOT

58. In het voorgaande heeft cliënte uiteen gezet om welke redenen het besluit naar haar mening niet in stand kan blijven. Cliënte verzoekt u om haar bezwaarschrift ontvankelijk en gegrond te verklaren, het besluit te heroverwegen en cliënte alsnog de exploitatievergunning te verlenen zodat het hotel weer open kan.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en wacht uw berichten verder af.

Met vriendelijke groet,
Horeca Maatwerk

[redacted]

Mevrouw [redacted]
jurist